Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 964/2003

af 2. juni 2003

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og varer, der er afsendt fra Taiwan, uanset om de er angivet med oprindelse i Taiwan

(EFT L 139 af 6.6.2003, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets forordning (EF) nr. 2212/2003 af 17. december 2003	L 332	3	19.12.2003
►M2	Rådets forordning (EF) nr. 1496/2004 af 18. august 2004	L 275	1	25.8.2004

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 964/2003

af 2. juni 2003

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og varer, der er afsendt fra Taiwan, uanset om de er angivet med oprindelse i Taiwan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE UNDERSØGELSE

(1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 584/96 ([2]) en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«), Kroatien og Thailand. Foranstaltningerne vedrørende denne import bestod i en værditold, undtagen for tre thailandske eksporterende producenter, fra hvilke der blev godtaget tilsagn ved Kommissionens afgørelse 96/252/EF ([3]). I juli 2000 blev antidumpingforanstaltningen vedrørende import af varer fra et af disse tre selskaber ophævet efter en interimsundersøgelse, som det pågældende selskab havde anmodet om i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, og som viste, at der ikke fandt dumping sted ([4]).

(2) I henhold til artikel 13, stk. 3, i grundforordningen blev antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen fra Kina på grundlag af resultaterne af en undersøgelse om omgåelse udvidet ved forordning (EF) nr. 763/2000 ([5]), til også at omfatte en vis import af den pågældende vare, som er afsendt fra Taiwan.

B. NUVÆRENDE UNDERSØGELSE

(3) Efter offentliggørelsen i september 2000 af en meddelelse ([6]) om det forestående udløb af gældende antidumpingforanstaltninger modtog Kommissionen en anmodning om en fornyet undersøgelse (som følge af foranstaltningers udløb) indgivet af Defence Committee of EU Steel Butt-welding Fittings Industry på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af visse rørfittings af jern og stål. Det hævdedes i anmodningen, at der sandsynligvis igen ville finde skadevoldende dumping sted i forbindelse med importen af varer med oprindelse i Kina og Thailand (»de pågældende lande«), hvis foranstaltningerne udløb. EF-producenterne anmodede ikke indledning af en sådan fornyet undersøgelse i forbindelse med importen af varer med oprindelse i Kroatien, da de foreliggende statistiske oplysninger viser en meget lille eksport på verdensplan og således ikke et pålideligt bevis for, at der sandsynligvis igen

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).
([2]) EFT L 84 af 3.4.1996, s. 1.
([3]) EFT L 84 af 3.4.1996, s. 46.
([4]) Kommissionens afgørelse 2000/453/EF (EFT L 182 af 21.7.2000, s. 25).
([5]) EFT L 94 af 14.4.2000, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2314/2000 (EFT L 267 af 20.10.2000, s. 15).
([6]) EFT C 271 af 22.9.2000, s. 4.

▼B

ville forekomme dumping med deraf følgende skade. Foranstaltningerne vedrørende importen af varer med oprindelse Kroatien udløb følgelig den 4. april 2001.

(4) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en fornyet undersøgelse, og iværksatte en undersøgelse ([1]) i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen.

(5) Også efter høring af det rådgivende udvalg indledte Kommissionen samtidig på eget initiativ en interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen med henblik på at undersøge, om formen af foranstaltningerne vedrørende importen af varer med oprindelse i Thailand var hensigtsmæssig.

(6) Undersøgelsen af, om der fortsat og/eller igen ville forekomme dumping og skade, omfattede perioden fra 1. april 2000 til 31. marts 2001 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af de relevante tendenser for vurderingen af sandsynligheden for fortsat og/eller fornyet skade omfattede perioden fra 1. januar 1996 til udløbet af undersøgelsesperioden (»den undersøgte periode«).

(7) Kommissionen underrettede officielt de ansøgende EF-producenter, eksportørerne og eksporterende producenter i Kina og Thailand, importører/forhandlere, brugerindustrier og sammenslutninger af brugere, som den vidste var berørt af sagen, såvel som repræsentanterne for de kinesiske og thailandske myndigheder om indledningen af den fornyede undersøgelse. Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle disse parter og til dem, der gav sig til kende inden for fristen i indledningsmeddelelsen. Kommissionen gav også de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftlig og til at anmode om at blive hørt.

(8) Følgende EF-producenter besvarede spørgeskemaet, og der blev aflagt kontrolbesøg hos dem:

a) Erne Fittings GmbH & Co. — Schlins, Østrig

b) Interfit — Maubeuge, Frankrig

c) Siekmann Fittings GmbH & Co. KG — Lohne, Tyskland

d) Virgilio CENA & Figli SpA — Brescia, Italien

(9) Følgende to eksporterende producenter i Thailand besvarede spørgeskemaet, og der blev også aflagt kontrolbesøg hos dem:

a) TTU Industrial Corp., Ltd, Bangkok

b) Awaji Sangyo (Thailand) Co., Ltd, Samutprakarn

(10) Kommissionen sendte spørgeskemaer til 57 ikke-forbundne importører/forhandlere, 23 brugerindustrier og 5 sammenslutninger af brugerindustrier. Der blev modtaget 2 besvarelser af spørgeskemaet fra følgende importører, og der blev aflagt kontrolbesøg hos dem:

a) INRABO Srl — Bologna, Italien

b) IRC SpA — Cortemaggiore, Italien

C. IGANGVÆRENDE UNDERSØGELSE VEDRØRENDE ANDRE LANDE

(11) Ved en meddelelse ([2]) offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 1. juni 2001 indledte Kommissionen en undersøgelse vedrørende importen af samme vare med oprindelse i Den Tjekkiske Republik, Republikken Korea, Malaysia, Rusland og Slovakiet. Proceduren blev indledt efter modtagelse af en klage indgivet af Defence Committee of EU Steel Buttwel-

([1]) EFT C 103 af 3.4.2001, s. 5.
([2]) EFT C 159 af 1.6.2001, s. 4.

▼B

ding Fittings Industry med tilstrækkelige beviser for, at der forvoldtes skade på grund af dumpingimport af varer med oprindelse i disse fem lande. Der blev indført endelige antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af varer med oprindelse i disse lande i august 2002 ([1]).

D. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(12) Den pågældende vare er samme vare som i den oprindelige undersøgelse, dvs. visse rørfittings (undtagen fittings af støbejern, flanger og fittings med gevind), af jern og stål (men ikke rustfrit stål), med største udvendige diameter på 609,6 mm og derunder, til stuksvejsning eller andre formål (»den pågældende vare« eller »rørfittings«), som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7307 93 11 (Taric-kode 7307 93 11 99), ex 7307 93 19 (Taric-kode 7307 93 19 99), ex 7307 99 30 (Taric-kode 7307 99 30 98) og ex 7307 99 90 (Taric-kode 7307 99 90 98).

(13) Rørfittings benyttes til at forbinde rør og findes i forskellige former (rørknæ, T-formede fittings, overgangsstykker og hætter), kvaliteter og størrelser. De kan således kategoriseres i forskellige typer alt efter disse egenskaber. De anvendes hovedsagelig i råstofindustrier som den kemiske industri, olieraffinaderier, energiproduktion, bygge- og anlægsbranchen og skibsbygning.

(14) Som i forbindelse med den tidligere undersøgelse fremgik det af undersøgelsen, at rørfittings af jern og stål, der fremstilles i de pågældende lande og sælges på hjemmemarkedet og/eller til eksport til Fællesskabet, har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber som de varer, som de ansøgende EF-producenter sælger i Fællesskabet, og de anses for at være samme varer som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

E. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING

INDLEDENDE BEMÆRKNING

(15) I henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen er formålet med denne form for fornyet undersøgelse at fastslå, om foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted. Da importen af den pågældende vare fra Kina og Thailand (med undtagelse af en eksporterende producent, som ikke længere er omfattet af antidumpingforanstaltninger) lå under de minimis-niveauet i undersøgelsesperioden, vil analysen ikke kun fokusere på spørgsmålet, om der er sandsynlighed for fortsat dumping, men også om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald vil kunne medføre, at der igen vil finde dumping sted i betydelige mængder. Det bør nævnes, at Kinas og Thailands markedsandele i den oprindelige undersøgelsen blev fastlagt til henholdsvis 8,5 % og 2,6 %.

(16) De to thailandske eksporterende producenter, for hvilke der i øjeblikket er tilsagn gældende, samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen ved at besvare det spørgeskema, som Kommissionen havde sendt dem. Der blev ikke modtaget oplysninger fra kinesiske eksporterende producenter, og resultaterne vedrørende deres situation måtte derfor fastlægges på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordning. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 9, i grundforordningen anvendte Kommissionen samme metode som i den oprindelige undersøgelse (jf. betragtning 17 til 31).

([1]) EFT L 228 af 24.8.2002, s. 1.

▼B

SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT DUMPING

Thailand

Normal værdi

(17) Med hensyn til fastsættelsen af den normale værdi blev det først for de to samarbejdsvillige thailandske eksporterende producenters vedkommende fastslået, om deres samlede salg på hjemmemarkedet af samme vare var repræsentativt i forhold til deres samlede eksport til Fællesskabet. Det konstateredes, at dette var tilfældet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen.

(18) Kommissionen identificerede så de varetyper, som de pågældende selskaber solgte på hjemmemarkedet, som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

(19) I tilfælde, hvor det med henblik på fastsættelse af den normale værdi ikke var muligt at anvende hjemmemarkedsprisen for en bestemt varetype, som solgtes af en eksporterende producent, enten fordi varerne ikke var blevet solgt på hjemmemarkedet eller ikke i normal handel, var det nødvendigt at anvende en anden metode. I mangel af en anden rimelig metode anvendtes en beregnet normal værdi.

(20) I alle andre tilfælde, hvor der anvendtes en beregnet normal værdi, blev den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen beregnet ved en sammenlægning af fremstillingsomkostningerne til de eksporterede typer, en rimelig procent for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SAG-omkostninger«) og en rimelig fortjenstmargen. Fortjenstmargenen på hjemmemarkedet blev fastlagt på grundlag af salget på dette marked i normal handel.

Eksportpris

(21) Da hele eksportsalget af den pågældende vare gik direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastsat på grundlag af de priser, der faktisk betaltes eller skulle betales, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.

Sammenligning

(22) For at sikre en rimelig sammenligning pr. varetype på grundlag af priser ab fabrik og i samme handelsled blev der behørigt justeret for forskelle, som det hævdedes og påvistes berørte prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget justeringer for importafgifter, transport-, forsikrings-, håndterings- og emballeringsomkostninger samt kreditomkostninger og provisioner i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

(23) En thailandsk eksporterende producent krævede justering for kreditomkostninger, da det var almindelig praksis at yde 30-90 dages kredit til kendte kunder på hjemmemarkedet. Kravet blev afvist, fordi den pågældende ikke kunne påvise, f.eks. ved hjælp af kontrakter eller en beskrivelse af betalingsvilkårene på fakturaerne, at dette var en faktor, der blev taget i betragtning i forbindelse med fastsættelsen af de priser, der blev krævet.

(24) Begge thailandske selskaber krævede justering for importafgifter. Anmodningerne blev opfyldt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra b), i grundforordningen, hvor det blev påvist, at de materialer, for hvilke der skulle betales importtold, fysisk indgik i de pågældende varer, som solgtes på hjemmemarkedet, og at importtolden ikke var blevet opkrævet eller var blevet refunderet i forbindelse med varen ved eksport til Fællesskabet. Kun et af de to selskaber var i stand til at påvise.

▼B

Dumpingmargen

(25) For at beregne dumpingmargenen foretog Kommissionen en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris til Fællesskabet ab fabrik og i samme handelsled. Sammenligningen viste, at der fandt dumping sted for begge selskabers vedkommende.

Kina

Analogt land

(26) De gældende foranstaltninger omfatter en landsdækkende told på al import til Fællesskabet af rørfittings med oprindelse i Kina. Den normale værdi blev derfor fastsat på grundlag af oplysninger fra et tredjeland med markedsøkonomi (»det analoge land«).

(27) Thailand var blevet anvendt som analogt land i den oprindelige undersøgelse. I indledningsmeddelelsen om nærværende undersøgelse blev det derfor påtænkt at vælge Thailand som analogt land igen med henblik på fastsættelsen af den normale værdi. Da det konstateredes, at resultaterne af den tidligere undersøgelse stadig var gyldige, dvs. at priserne var styret af markedskræfterne, flere producenter konkurrerede på det thailandske marked og der blev i vidt omfang benyttet samme produktionsteknologi og -processer i Kina og Thailand, og da ingen interesserede parter fremsatte bemærkninger til dette valg, og de thailandske eksporterende producenter var samarbejdsvillige, blev Thailand i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i grundforordningen anset for at være et passende og ikke urimeligt valg af analogt land med henblik på fastsættelse af den normale værdi for Kina.

Normal værdi

(28) I mangel af samarbejdsvilje fra kinesisk side måtte der gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. I forbindelse med denne sag forelå der ikke oplysninger om vareblandingen af den kinesiske eksport, og det var derfor nødvendigt at fastsætte den normale værdi på grundlag af det vejede gennemsnit af de forskellige normale værdier, der blev fastsat for samarbejdsvillige thailandske producenter i undersøgelsesperioden.

Eksportpris

(29) Med hensyn til eksporten til Fællesskabet måtte der træffes afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i grundforordningen, da de eksporterende producenter ikke udviste samarbejdsvilje. Eksportprisen blev således fastsat på grundlag af kinesiske eksporthandelsstatistikker, idet disse tilsyneladende var mere pålidelige i forbindelse med den pågældende vare end Eurostat-data. Det skal nævnes, at Eurostat-statistikkerne angående den pågældende vare omfatter ex koder, dvs. at de ikke udelukkende omfatter den pågældende vare, og at de kinesiske oplysninger lå mere på linje med klagen.

Sammenligning

(30) For at sikre en rimelig sammenligning og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen blev der behørigt foretaget justeringer for forskelle i transport- og forsikringsomkostninger, som blev anset for at påvirke priserne og prisernes sammenlignelighed.

Dumpingmargen

(31) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi ab fabrik i Thailand sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris

▼B

ab fabrik i Kina i samme handelsled. Sammenligningen viste, at der fandt omfattende dumping sted.

Konklusion

(32) Undersøgelsen viste, at importen af varer fra begge lande fortsatte på betydelige dumpingniveauet, selv om der var tale om begrænsede mængder. Det fremgik af undersøgelsen, at der ikke var nogen grund til, at dumpingniveauet skulle forsvinde eller blive lavere, hvis foranstaltningerne udløb. Konklusionen var derfor, at der er sandsynlighed for fortsat dumping. Det blev imidlertid også anset for hensigtsmæssigt at undersøge, om der igen ville finde dumping sted i forbindelse med en forøgelse af eksportmængden, hvis de eksisterende foranstaltninger bortfaldt.

Sandsynligheden for en stigning i dumpingeksporten til Fællesskabet

(33) Med henblik på at undersøge sandsynligheden for, om der igen vil finde dumping sted i betydelige mængder, blev følgende faktorer vurderet: udviklingen i eksporten og/eller produktionskapaciteten, baggrunden for omgåelse i Kinas tilfælde og eksportadfærden på markeder i tredjelande.

Thailand

(34) De tilsagn, der blev godtaget fra de to samarbejdsvillige eksporterende producenter inden for rammerne af den oprindelige procedure, virkede begrænsende på deres salg til fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden. Der blev ikke konstateret misligholdelse af tilsagnene i denne periode.

Eksportkapacitet

(35) Undersøgelsen viste, at begge samarbejdsvillige selskaber udviste en meget omfattende tendens til eksport, da over 80 % af deres produktion af den pågældende vare gik til eksport i den undersøgte periode. Selskaberne er meget fleksible med hensyn til deres produktionskapacitet, som svarer til omkring 25 % af det samlede forbrug i Fællesskabet. Det forhold, at selskaberne er stærkt eksportorienterede, tyder også på, at de sandsynligvis igen vil rette deres eksportsalg til markeder, som vil blive mere attraktive med hensyn til priser og mængder.

Thailands eksport til tredjelande

(36) På baggrund af den lille mængde, som i øjeblikket importeres til Fællesskabet, var det nødvendigt at fastlægge de thailandske eksporterende producenters eksportadfærd på et af deres vigtige eksportmarkeder, nemlig USA. Efter en antidumpingprocedure vedrørende importen af en vare, som i vid udstrækning overlapper varen i denne undersøgelse, men er begrænset til en diameter på under 360 mm og med oprindelse i bl.a. Thailand, konstaterede den amerikanske administration i 1992 dumpingmargener for dette land på mellem 10,7 % til 50,8 %. Endnu vigtigere er det, at det i december 1999 konkluderedes efter en fornyet undersøgelse (foranstaltningers udløb), at disse foranstaltningers bortfald sandsynligvis ville medføre, at der fortsat eller igen ville finde dumping sted ([1]).

Kina

Produktion og kapacitetsudnyttelse

(37) I betragtning af mangelen på samarbejdsvilje fra de kinesiske eksporterende producenter måtte Kommissionens tjenestegrene gøre brug af de foreliggende kendsgerninger. Da der kun findes

([1]) US Federal Register, vol. 64, nr. 232, af 3.12.1999.

▼B

få oplysninger om den kinesiske industri, er følgende konklusioner baseret på oplysningerne i klagen og kinesiske eksporthandelsstatistikker. Der blev også fundet støtte for disse afgørelser i oplysninger, som var blevet offentliggjort i forbindelse med tilsvarende procedurer i USA.

(38) Ifølge disse kilder er den samlede kinesiske produktionskapacitet i forbindelse med den pågældende vare på omkring 250 000 tons om året. Den nuværende årlige produktionsmængde i Kina er som anslået i klagen omkring 90 000 tons. Dette skøn er baseret på den kinesiske eksportmængde på verdensplan i handelsstatistikkerne (ca. 17 000 tons/år) og et hjemmemarkedsforbrug anslået til rundt regnet det samme som i Fællesskabet (ca. 70 000 tons/år).

(39) På dette grundlag ville den kinesiske kapacitetsudnyttelse være under 40 % og deres reservekapacitet højere end det samlede forbrug i Fællesskabet.

(40) Den store produktionskapacitet i Kina kombineret med det kinesiske hjemmemarkeds størrelse giver de kinesiske eksporterende producenter stor fleksibilitet med hensyn til at skifte mellem markeder og varetyper. Producenterne kan således hurtigt øge produktionen og rette den mod et hvilket som helst eksportmarked, også fællesskabsmarkedet, hvis foranstaltningerne bortfalder.

Baggrund for omgåelse

(41) De kinesiske eksporterende producenter har ikke kun kapacitet til at genoptage eksporten til Fællesskabet i store mængder, men de vil også være tilbøjelige til at gøre det. Dette er påvist ved, at den årlige importmængde fra Taiwan i gennemsnit er blevet ganget med faktor 4 efter indførelsen af de oprindelige foranstaltninger i 1995, indtil en undersøgelse af spørgsmålet omgåelse ([1]) viste, at størstedelen af denne import faktisk var varer med oprindelse i Kina, og foranstaltningerne vedrørende Kina blev derfor udvidet til også at omfatte Taiwan i juni 2000 (med undtagelse af tre taiwanske producenter).

Kinesisk eksport til tredjelande

(42) Kinesiske producenters eksportadfærd på andre store markeder for den pågældende vare blev også undersøgt. USA indledte i 1990'erne tre forskellige undersøgelser vedrørende importen af en vare, som stort set overlapper varen i denne undersøgelse, men er begrænset til en diameter på under 360 mm og med oprindelse i bl.a. Kina. Ved den første undersøgelse, som blev foretaget i 1992, blev det fastslået, at der var meget store dumpingmargener (op til 182,9 %), og der blev derfor indført antidumpingforanstaltninger for importen af den pågældende vare med oprindelse i bl.a. Kina. To år senere, i 1994, fremgik det af undersøgelse nr. 2, at disse antidumpingforanstaltninger blev omgået ved, at varerne blev afskibet via Thailand. Endelig var de gældende antidumpingforanstaltninger genstand for en fornyet undersøgelse i 1999, hvor det konkluderedes, at foranstaltningernes bortfald ville føre til, at der fortsat eller igen ville finde dumping sted med deraf følgende skade.

(43) Alt dette viser, at de kinesiske producenter efter al sandsynlighed vil optræde på samme måde ved eksport til fællesskabsmarkedet, hvis foranstaltningerne bortfalder, idet det er et marked, der kan sammenlignes med markedet i USA.

(44) Endelig er mangelen på samarbejdsvilje fra kinesernes side i forbindelse med undersøgelsen et tegn på, at ingen kinesiske producenter var villige eller i stand til at påvise, at der ikke ville finde dumping sted, hvis foranstaltningerne bortfalder.

([1]) EFT L 94 af 14.4.2000, s. 1.

▼B

Konklusion

(45) Undersøgelsen viste, at både Kina og Thailand fortsatte med dumpingpraksis i undersøgelsesperioden.

(46) Kina er i besiddelse af en meget stor overskydende produktionskapacitet, og landet har allerede omgået foranstaltningerne, så det er derfor meget sandsynligt, at de kinesiske eksporterende producenter vil øge deres dumpingeksport af den pågældende vare til Fællesskabet betydeligt, hvis de eksisterende foranstaltninger bortfalder.

(47) Med hensyn til Thailand bør det bemærkes, at de thailandske selskaber er meget eksportorienterede, og da fællesskabsmarkedet er meget attraktivt, er der stor sandsynlighed for, at disse selskaber vil genoptage eksporten af den pågældende vare til fællesskabsmarkedet i betydelige mængder og til dumpingpriser, hvis de gældende foranstaltninger bortfalder.

(48) Endelig henvises der til kinesiske og thailandske eksportørers salg til dumpingpriser på markedet i USA og de amerikanske antidumpingforanstaltninger, som blev fornyet i 1999.

(49) Kort sagt er det højst sandsynligt, at de pågældende lande vil genoptage importen til Fællesskabet i betydelige mængder og til dumpingpriser, hvis foranstaltningerne bortfalder.

DEFINITION AF ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

(50) De fire EF-producenter, som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, tegnede sig for omkring 60 % af produktionen af den pågældende vare i Fællesskabet i undersøgelsesperioden og udgør derfor den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen. Tre andre producenter, som også deltog i anmodningen om en fornyet undersøgelse, og som tegner sig for omkring 10 % af produktionen i Fællesskabet, besvarede ikke spørgeskemaet inden for den fastsatte frist. To af disse producenter støtter proceduren, medens den tredje ikke har fremsat bemærkninger til proceduren.

F. **SITUATIONEN PÅ MARKEDET I FÆLLESSKABET**

FORBRUGET I FÆLLESSKABET

(51) En del af EF-producenternes hjemmemarkedssalg går til lagerførende selskaber (der ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen), som igen eksporterer varen til lande uden for Fællesskabet. Det synlige forbrug i Fællesskabet blev derfor fastsat på grundlag af EF-erhvervsgrenens og de øvrige EF-producenters produktionsmængde (baseret på oplysningerne i anmodningen) samt tal fra Eurostat vedrørende EF-importens og -eksportens omfang.

(52) På dette grundlag blev det fastslået, at forbruget i Fællesskabet først steg fra ca. 57 000 tons i 1996 til ca. 64 500 tons i 1998, men senere faldt til omkring 50 800 tons i undersøgelsesperioden.

UDVIKLINGEN I IMPORTEN FRA DE PÅGÆLDENDE LANDE

Importens omfang og markedsandel

(53) Med hensyn til de pågældende lande og Taiwan var udviklingen i importens omfang og markedsandel følgende:

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Thailand	111	204	614	740	1 049	1 385
markedsandel	0,2 %	0,3 %	1,0 %	1,0 %	2,1 %	2,7 %

▼B

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Kina	316	85	95	78	44	35
markedsandel	0,6 %	0,1 %	0,1 %	0,3 %	0,1 %	0,1 %
Taiwan	2 663	5 947	4 434	3 246	1 299	1 259
markedsandel	4,7 %	9,7 %	6,9 %	6,2 %	2,6 %	2,5 %

(54) Den samlede import fra Thailand steg fra ca. 100 tons i 1996 til ca. 1 400 tons i undersøgelsesperioden. Stigningen var størst mellem 1999 og 2000, hvilket faldt sammen med ikrafttrædelsen af Kommissionens afgørelse om at ophæve foranstaltningerne for en thailandsk eksporterende producent efter en interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen. Hvis der kun tages hensyn til de selskaber, der stadig var omfattet af antidumpingtold, var stigningen dog begrænset med en markedsandel fra 0,3 % i 1996 til 0,5 % i undersøgelsesperioden. I den tidligere undersøgelsesperioden (fra 1. juli til 31. december 1993) havde Thailand en markedsandel på 2,6 %.

(55) Importmængden fra Kina var også begrænset i hele den undersøgte periode. Det konkluderedes dog som nævnt efter en omgåelsesundersøgelse, at en omfattende del af de importerede varer fra Taiwan faktisk havde oprindelse i Kina. Den bratte nedgang i denne import i 2000 faldt sammen med, at antidumpingforanstaltningerne vedrørende import fra Kina blev udvidet til også at omfatte en vis import fra Taiwan. I den tidligere undersøgelsesperiode nåede Kina op på en markedsandel på 8,5 %.

IMPORTPRISUDVIKLINGEN

(56) De to samarbejdsvillige thailandske producenters eksportpriser steg 6 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden. I hele den undersøgte periode fulgte de dog ikke nogen klar tendens, idet der var op- og nedgange på under 10 % af gennemsnitsprisen i perioden.

(57) Ifølge Eurostat-statistikker faldt de kinesiske eksportpriser 7 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Som de thailandske priser fulgte de ikke nogen klar tendens i den undersøgte periode.

IMPORTENS OMFANG OG MARKEDSANDEL I FORBINDELSE MED LANDE, DER IKKE ER OMFATTET AF PROCEDUREN

(58) Importen fra lande, der ikke er omfattet af proceduren, steg meget som vist i nedenstående tabel, fra omkring 4 300 tons i 1996 til 11 700 tons i undersøgelsesperioden. Den samlede stigning i markedsandele var 15,5 procentpoint i den undersøgte periode.

	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Lande, der ikke er omfattet af proceduren	4 271	5 922	7 510	4 169	10 821	11 686
markedsandel	7,5 %	9,6 %	11,6 %	8,0 %	21,3 %	23,0 %

G. EF-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

INDLEDENDE BEMÆRKNING

(59) Nedenstående økonomiske indikatorer viser en positiv udvikling for årene 1996 til 1998, efterfulgt af en forværring af EF-erhvervsgrenens samlede økonomiske situation. Udviklingen bør ses i lyset af indførelsen af endelige antidumpingforanstaltninger i 1995, omgåelsespraksis og den dermed forbundne udvidelse af

▼B

foranstaltningerne til også at omfatte en vis import af varer med oprindelse i Taiwan i 2000 og endelig den stigende mængde af dumpingimport fra andre lande, som er omfattet af en særskilt procedure.

Produktion

Produktion	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Tons	42 455	44 771	46 499	43 009	43 903	46 905

(60) EF-erhvervsgrenens produktion steg først 10 % mellem 1996 og 1998, faldt tilbage til 1996-niveauet og steg igen til 1998-niveauet.

Kapacitet og kapacitetsudnyttelse

Kapacitet	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Tons	88 400	88 400	88 400	87 300	87 900	87 900
Udnyttelse	48 %	51 %	53 %	49 %	50 %	53 %

(61) EF-erhvervsgrenens samlede produktionskapacitet var forholdsvis stabil i den undersøgte periode, og kapacitetsudnyttelsen fulgte således samme tendens som produktionsmængden.

Salget af den pågældende vare til forbrug i EF

Salg i EF	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Tons	30 147	30 038	32 897	28 470	24 893	24 313

(62) Som nævnt blev der kun taget hensyn til salg til forbrug i EF. På dette grundlag faldt salget i Fællesskabet i den undersøgte periode fra 30 100 tons i 1996 til omkring 24 300 tons i undersøgelsesperioden, dvs. ca. 19 %. Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at salget steg 9 % mellem 1996 og 1998, nåede op på omkring 33 000 tons i 1998 og faldt så til omkring 24 300 tons i undersøgelsesperioden.

Lagre

Slutlagre	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Tons	5 629	5 920	6 022	6 109	5 571	5 401

(63) Lagrene formindskedes ca. 4 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Niveauet var mere eller mindre stabilt i de første fire år af den undersøgte periode, men begyndte så at falde efter 1999.

Markedsandel

Markedsandel	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
EF-erhvervsgrenen	52,8 %	48,9 %	50,9 %	54,7 %	49,0 %	47,9 %

(64) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt 4,9 procentpoint mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Mellem 1996 og 1999 var der dog en stigning på 1,9 procentpoint som følge af indførelsen af de foranstaltninger, der i øjeblikket er genstand for fornyet undersøgelse. Men derefter forværredes EF-erhvervsgrenens stilling på markedet.

▼B

EF-erhvervsgrenens salgspriser

Enhedspris ved salg i EF	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
EUR/t	1 812	1 686	1 595	1 515	1 437	1 413

(65) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige nettosalgspris pr. enhed faldt fra 1 812 EUR i 1996 til 1 413 EUR i undersøgelsesperioden, dvs. 22 %. Salgspriserne faldt ca. 5 % hvert eneste år.

Rentabilitet og afkast af investeringer

Rentabilitet	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
% af nettoomsætning i EF	3,1%	5,2%	3,3%	– 2,4%	– 4,2%	– 3,5%
Afkast af investeringer	7,5%	17,7%	17,6%	– 1,0%	– 6,2%	– 3,7%

(66) EF-erhvervsgrenen var i stand til at øge rentabiliteten fra 3,1 % i 1996 til 5,2 % i 1997. Derefter faldt den fortsat og var klart negativ i undersøgelsesperioden, nemlig – 3,5 %. EF-erhvervsgrenen havde et tab på ca. – 7 % af omsætningen i undersøgelsesperioden i den oprindelige undersøgelse (juli til december 1993).

(67) Afkastet af investeringerne fulgte stort set rentabilitetskurven i den undersøgte periode. Der er taget hensyn til både direkte investeringer og en del investeringer, der er indirekte forbundet med produktionen af den pågældende vare.

Likviditet

Likviditet	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
1 000 EUR	3 009	5 393	4 939	1 773	638	281

(68) Likviditeten fra salg af den pågældende vare øgedes ca. 65 % mellem 1996 og 1998 og faldt så til 281 000 EUR i undersøgelsesperioden.

Evne til at rejse kapital

(69) Ingen af selskaberne nævnte vanskeligheder med at rejse kapital. Situationen kunne dog ændre sig, hvis likviditeten fortsat forringes.

Beskæftigelse og lønninger

Beskæftigelse og lønninger	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Samlet antal ansatte	547	548	580	555	535	580
Gennemsnitsløn pr. ansat (1 000 EUR)	33,4	33,6	35,1	34,5	35,1	35,9

(70) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen fulgte ikke nogen klar tendens. Den steg mellem 1996 og 1998 fra 547 til 580 ansatte, faldt så, men steg til 1998-niveauet i undersøgelsesperioden. Stigningen i undersøgelsesperioden kan sættes i relation til en produktionsstigning i samme periode.

(71) Gennemsnitslønnen pr. ansat var hele tiden forholdsvis stabil i 1996 og 1997 og steg derefter gradvis. Mellem 1996 og undersøgelsesperioden var der en samlet stigning på 7 %.

▼B

Produktivitet

Produktivitet	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
Produktivitet (produktion i ton pr. ansat)	77,6	81,7	80,2	77,5	82,1	80,9

(72) Produktiviteten steg 3 % mellem 1996 og 1998, fra 77,6 tons pr. ansat til 80,2. Den faldt så, men nåede igen 1998-niveauet i undersøgelsesperioden.

Investeringer

Investeringer	1996	1997	1998	1999	2000	Undersøgelsesperioden
1 000 EUR	2 738	2 222	2 441	3 094	2 781	2 529

(73) Nye investeringer lå hele tiden på et forholdsvis stabilt niveau i den undersøgte periode. Der var hovedsagelig tale om investeringer til fornyelse eller forbedring af eksisterende udstyr og ikke til nogen form for kapacitetsforøgelse.

Vækst

(74) Som nævnt kunne EF-erhvervsgrenen mellem 1996 og 1998 drage fordel af det voksende marked og øge salget og markedsandelen. Derefter faldt forbruget i Fællesskabet, og trods nedgang i importen fra de pågældende lande (omgåelse via Taiwan) formindskedes EF-erhvervsgrenens salg og markedsandel.

Dumpingmargen

(75) På baggrund af den ikke så store importmængde fra de pågældende lande i undersøgelsesperioden forventes det, at den fastlagte dumpingmargen vil få negative virkninger, navnlig hvis importmængden vil stige i fremtiden. I den forbindelse nævnes konklusionerne i E.4, hvor det hedder, at det er højst sandsynligt, at importen til Fællesskabet fra de pågældende lande vil blive genoptaget i betydelige mængder og til dumpingpriser, hvis foranstaltningerne bortfalder.

Genrejsning efter virkningerne af tidligere dumping

(76) Som det fremgår af den positive udvikling i de fleste af ovennævnte indikatorer, forbedredes EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i årene 1996 til 1998 efter de skadelige virkninger fra dumpingimporten fra de to berørte lande. Derefter forværredes situationen igen på grund af den stigende dumpingimport fra andre tredjelande (jf. punkt C).

KONKLUSION OM ANALYSEN AF SITUATIONEN PÅ FÆLLESSKABSMARKEDET

(77) Indførelsen af foranstaltningerne over for Kina og Thailand havde klart positive virkninger for EF-erhvervsgrenens økonomiske situation, i forhold til situationen før de blev indført. De fleste skadesindikatorer viste en positiv udvikling mellem 1996 og 1998. Produktionen, kapacitetsudnyttelsen og salget steg og førte til større markedsandele og øget beskæftigelse. Rentabilitetsindikatorer som afkast på omsætning, udbytte af investeringer og likviditeten udviklede sig også positivt. Var foranstaltningerne ikke blevet omgået ved import af varer fra Taiwan, ville denne udvikling have været endnu mere positiv. Men efter 1998 forværredes EF-erhvervsgrenens økonomiske situation generelt: der var nedgang i salget, markedsandele og produktionen såvel som i rentabiliteten og priserne. Den skade, som EF-erhvervsgrenen led i denne periode, blev forårsaget af dumpingimport fra Tjek-

▼B

kiet, Malaysia, Rusland, Republikken Korea og Slovakiet, og der blev derfor indført endelige antidumpingforanstaltninger over for disse lande i august 2002 ([1]).

H. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT OG/ELLER FORNYET DUMPING

(78) For at vurdere eventuelle virkninger af udløbet af de gældende foranstaltninger blev følgende elementer undersøgt:

a) Som nævnt i betragtning 33 til 44:

— er der tydelige tegn på, at de kinesiske og thailandske producenter har potentiale til at øge og/eller omdirigere deres eksport til fællesskabsmarkedet

— er det på grundlag af den prisadfærd, der blev fastlagt i forbindelse med kinesisk og thailandsk eksport til USA, sandsynligt, at producenterne i de pågældende lande igen vil anvende en prispolitik med dumpingpriser på fællesskabsmarkedet i en situation uden foranstaltninger. Overordnet er priserne på disse eksportmarkeder lavere end EF-erhvervsgrenens priser, selv om der ikke kunne gennemføres en detaljeret analyse på grund af de store mangfoldighed af forskellige varetyper og følgelig manglende mulighed for at fastlægge præcise prissammenligninger for alle varetyper.

b) Undersøgelsen viste, at de samarbejdsvillige thailandske eksporterende producenter med hensyn til sammenlignelige varetyper solgte den pågældende vare til en meget lavere pris end EF-erhvervsgrenens. For Kinas vedkommende var det ikke muligt at foretage en prissammenligning for hver type på grund af manglende samarbejdsvilje og mangfoldigheden af varetyper og således importpriser. De foreliggende kendsgerninger tyder dog på, at gennemsnitsprisen på importerede varer fra Kina er meget lavere end de thailandske producenters. Det kan derfor konkluderes, at forskellen mellem salgspriserne for den pågældende vare med oprindelse i Kina og EF-erhvervsgrenens priser — uden indførelse af antidumpingtold — er mindst lige så betydelig som i forbindelse med importerede varer med oprindelse i Thailand.

c) De pågældende lande ville sandsynligvis fortsætte med at anvende disse lave priser, også for at genindvinde deres tabte markedsandele. En sådan prisadfærd, sammenholdt med Kinas og Thailands evne til at levere store mængder af den pågældende vare på fællesskabsmarkedet ville efter al sandsynlighed virke genforstærkende på den pristrykkende tendens på markedet og få negative virkninger for EF-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(79) Bortfald af foranstaltningerne vedrørende importen fra Kina ville desuden medføre bortfald af omgåelsesforanstaltningerne vedrørende importen af den pågældende vare fra Taiwan. Som nævnt i betragtning 41 konstateredes det, at foranstaltningerne vedrørende importen fra Kina blev omgået i vid udstrækning, og de blev derfor udvidet til også at omfatte Taiwan. Ophæves disse foranstaltninger over for Taiwan, er der stor sandsynlighed for, at der igen vil forekomme omgåelse.

(80) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at der er sandsynlighed for fornyet skade fra Kina og Thailand, hvis foranstaltningerne bortfalder.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1514/2002 af 19.8.2002 (EFT L 228 af 24.8.2002, s. 1).

▼B

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

(81) I overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen blev det undersøgt, om det ville stride imod Fællesskabets interesser som helhed, om foranstaltningerne blev opretholdt eller ej. Fællesskabets interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle involverede parters interesser, dvs. EF-erhvervsgrenen, importørerne/forhandlerne såvel som brugerne af den pågældende vare.

(82) I den tidligere undersøgelse blev det fastslået, at det ikke var imod Fællesskabets interesser at vedtage foranstaltninger. Nærværende undersøgelse er en fornyet undersøgelse og således en analyse af en situation, hvor der allerede findes antidumpingforanstaltninger, og det giver mulighed for at vurdere alle uretmæssige negative virkningerne for de berørte parter, der kan være forårsaget af de gældende antidumpingforanstaltninger.

(83) På dette grundlag blev det undersøgt, om der trods konklusionerne om sandsynligheden for fornyet skadevoldende dumping var tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltninger i dette særlige tilfælde.

EF-erhvervsgrenens interesser

(84) EF-erhvervsgrenen har vist sig at være en strukturmæssigt levedygtig industri. Dette blev bekræftet ved den positive udvikling i erhvervsgrenens økonomiske situation på et tidspunkt, hvor der var genskabt effektiv konkurrence efter indførelsen af de nuværende antidumpingforanstaltninger. Det niveau for fortjeneste, som erhvervsgrenen var i stand til at nå efter indførelsen af foranstaltningerne, blev i forbindelse med den oprindelige undersøgelse anset for at være rimeligt med hensyn til, hvad erhvervsgrenen kunne forvente i en situation uden dumpingimport.

(85) Det kan med rimelighed forventes, at EF-erhvervsgrenen fortsat vil drage fordel af de gældende foranstaltninger. Opretholdes foranstaltningerne ikke, er der sandsynlighed for, at EF-erhvervsgrenen vil lide skade, også selv om der træffes foranstaltninger mod de andre lande, som importerer varer til dumpingpriser.

Ikke-forbundne importørers/forhandleres interesser

(86) Kommissionen sendte spørgeskemaer til 57 ikke-forbundne importører/forhandlere. Kun to importører besvarede spørgeskemaet. En af dem plejede at købe den pågældende vare fra Kina, men skiftede leverandør, da foranstaltningerne var blevet indført. Den pågældende hævdede derfor, at han ikke var berørt af, om foranstaltningerne blev opretholdt eller ophævet. Den anden importør gik ind for en videreførelse af foranstaltningerne og hævdede, at illoyal handelsadfærd havde haft fordrejende virkninger på fællesskabsmarkedet, inden der var blevet indført foranstaltninger.

(87) Nitten andre importører svarede, at de ikke var berørt af proceduren, da de ikke havde købt varer fra de pågældende lande i den undersøgte periode. Der blev ikke modtaget andre reaktioner, og det kan derfor konkluderes, at det ikke vil få omfattende negative virkninger for importører eller forhandlere, hvis foranstaltningerne opretholdes.

Brugernes interesser

(88) Brugerne af den pågældende vare er hovedsagelig den petrokemiske industri såvel som industrier, der er aktive i bygge- og anlægssektoren. Kommissionen sendte spørgeskemaer til 23 brugere og 5 europæiske sammenslutninger af potentielle brugere.

▼B

Kun tre selskaber svarede, og alle fremførte, at de ikke var interesseret i proceduren.

(89) Denne mangel på samarbejdsvilje synes at bekræfte, at rørfittings udgør en meget lille del af de samlede produktionsomkostninger for selskaberne, og at de gældende foranstaltninger ikke havde betydelige negative virkninger for deres økonomiske situation.

J. KONKLUSION OM FÆLLESSKABETS INTERESSER

(90) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at eventuelle virkninger for importører og brugerindustrier ikke vil kunne opveje de positive virkninger af foranstaltninger mod ny skadevoldende dumping for EF-erhvervsgrenen. Der er derfor ingen tvingende grund til ikke at videreføre antidumpingforanstaltningerne.

Foranstaltningernes form i forbindelse med Thailand

(91) Som nævnt i indledningsmeddelelsen indledte Kommissionen på eget initiativ en interimsundersøgelse vedrørende foranstaltningernes form i forbindelse med importen af varer med oprindelse i Thailand.

(92) Der er endnu ikke draget en endelig konklusion i den forbindelse, og undersøgelsen er stadig i gang.

K. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

(93) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for at anbefale, at de gældende foranstaltninger opretholdes. De fik også en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter offentliggørelsen af oplysningerne. Der blev ikke modtaget bemærkninger, som kunne ændre ovenstående konklusioner.

(94) På baggrund af ovenstående og som omhandlet i artikel 11, stk. 2, i grundforordningen bør antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af rørfittings af jern og stål med oprindelse i Kina og Thailand eller afsendt fra Taiwan som udvidet ved Rådets forordning (EF) nr. 763/2000 og som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2314/2000 opretholdes. Der erindres om, at foranstaltningerne består i en værditold for begge lande, med undtagelse af import af den pågældende vare fremstillet og solgt til eksport til Fællesskabet af to thailandske selskaber, fra hvilke der er godtaget tilsagn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings (undtagen fittings af støbejern, flanger og fittings med genvind), af jern og stål (men ikke rustfrit stål), med største udvendige diameter på 609,6 mm og derunder, til stuksvejsning eller andre formål, henhørende under KN-kode ex 7307 93 11 (Taric-kode 7307 93 11 99), ex 7307 93 19 (Taric-kode 7307 93 19 99), ex 7307 99 30 (Taric-kode 7307 99 30 98) og ex 7307 99 90 (Taric-kode 7307 99 90 98) og med oprindelse i Kina og Thailand.

▼M2

2. Tolden fastsættes til følgende af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af:

Land	Toldsats	Taric- tillægskode
Folkerepublikken Kina	58,6 %	—

▼M2

Land	Toldsats	Taric- tillægskode
Thailand	58,9 %	A 999
Undtagen:		
Awaji Sangyo (Thailand) Co. Ltd, Samutprakarn	7,4 %	8850
Thai Benkan Co. Ltd, Prapadaeng-Samutprakarn	0 %	A 118

▼M1

2a. Uanset bestemmelserne i stk. 2 fastsættes antidumpingtolden i tilfælde, hvor der på importen af den pågældende vare med oprindelse i Thailand skal betales en tillægsbeskyttelsestold i medfør af artikel 1, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1694/2002 ([1]), til nedenstående satser beregnet af prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der er fremstillet af de selskaber, der er nævnt i tabellen:

Land	Selskab	Gældende antidumpingtold (%), når der skal betales en tillægsbeskyttelsestold					Taric-tillægskode
		til 28.3.2003	29.3. til 28.9.2003	29.9.2003 til 28.3.2004	29.3. til 28.9.2004	29.9.2004 til 28.3.2005	
Thailand	Alle (undtagen Thai Benkan Co. Ltd, Prapadaeng Samutprakarn)	35,2 %	37,6 %	37,6 %	39,7 %	39,7 %	8851

▼M2

▼B

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

▼M2

▼B

Artikel 3

►M1 1. ◄ Den endelige antidumpingtold, der indføres ved artikel 1 på importen af varer med oprindelse i Kina, udvides hermed til også at omfatte import af samme fittings (Taric-kode 7307 93 11 91; 7307 93 19 91; 7307 99 30 92; 7307 99 90 92) afsendt fra Taiwan (Taric-tillægskode A 999), med undtagelse af varer, der er fremstillet af Chup Hsin Enterprise Co. Ltd, Kaohsiung (Taiwan) (Taric-tillægskode A 098), Rigid Industries Co. Ltd, Kaohsiung (Taiwan) (Taric-tillægskode A 099) og Niang Hong Pipe Fittings Co. Ltd, Kaohsiung (Taiwan) (Taric-tillægskode A 100).

▼M1

2. Uanset stk. 1, og med undtagelse af de rørfittings, der er fremstillet af Chup Hsin Enterprise Co. Ltd, Rigid Industries Co. Ltd og Niang Hong Pipe Fittings Co. Ltd, fastsættes antidumpingtolden i tilfælde, hvor der på importen af rørfittings afsendt fra Taiwan skal betales en tillægsbeskyttelsestold i medfør af artikel 1, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1694/2002, til nedenstående satser beregnet af prisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

([1]) EFT L 261 af 28.9.2002, s. 1.

▼M1

Land	Selskab	Gældende antidumpingtold (%), når der skal betales en tillægsbeskyttelsestold					Taric-tillægskode
		til 28.3.2003	29.3. til 28.9.2003	29.9.2003 til 28.3.2004	29.3. til 28.9.2004	29.9.2004 til 28.3.2005	
Taiwan	Alle (undtagen Chup Hsin Enterprise Co. Ltd, Rigid Industries Co. Ltd og Niang Hong Pipe Fittings Co. Ltd)	34,9 %	37,3 %	37,3 %	39,4 %	39,4 %	A999

▼B

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

Følgende oplysninger skal fremgå af den handelsfaktura, som ledsager selskabets salg af rørfittings til Fællesskabet, der er omfattet af tilsagnet:

1. Titel »HANDELSFAKTURA, DER LEDSAGER VARER I FORBINDELSE MED ET TILSAGN«.
2. Navnet på det i artikel 2, stk. 1, nævnte selskab, der udsteder handelsfakturaen
3. Handelsfakturaens nummer
4. Udstedelsesdato
5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal toldbehandles ved Fællesskabets grænse
6. En nøjagtig varebeskrivelse
7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
   — pris
   — betalingsbetingelser
   — leveringsbetingelser
   — samlede rabatter og nedslag.
8. Navnet på det selskab, der handler som importør, og til hvilket fakturaen er udstedt direkte af selskabet
9. Navnet på den funktionær i selskabet, der har udstedt fakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at [selskabets navn] salg til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [selskabets navn], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved [Afgørelse 1996/252/EF]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«